

عنوان مقاله:

نقد و بررسی روش تطبیقی ماسون-اورسل

محل انتشار:

فصلنامه روش شناسی علوم انسانی، دوره 27، شماره 107 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

رضا گندمی نصرآبادی - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

روش تطبیقی ماسون-اورسل مبتنی بر دوگانه زمینه / واقعیت است. او اندیشه های فلسفی را همچون یک واقعیت و داده ای در نظر می گیرد که باید در زمینه و بستری که در آن به ثمر نشسته، بارور شده و تکامل یافته مورد توجه قرار گیرند. ماسون-اورسل در این دوگانه زمینه / واقعیت اولویت را به زمینه و بافت می دهد و بدین ترتیب بر اهمیت و نقش زمینه و تاریخی دیدن اندیشه ها تاکید بسیار دارد. او از موج نخست پوزیتیویسم به ویژه امیل دورکیم تاثیر پذیرفت و بر مولفه هایی همچون تاریخی گری و مقایسه اندیشه ها براساس زمینه و زمانه شکل گیری آنها، اومانیزم و در نظر گرفتن همه انسان ها و همه گونه های تفکر، ملاحظه اندیشه های فلسفی همچون داده و واقعیت، دخالت ندادن پیش فرض ها و تاکید بر این نکته اصرار می کند که فلسفه حقیقی همان فلسفه تطبیقی است. هر چند از منظرهای مختلف می توان روش تطبیقی اورسل را به چالش کشید، در مقاله حاضر تنها از نگاه هیدن وایت به فراتاریخ و ساختارگرایی که کمر همت به واسازی دوگانه های تفکر غربی از جمله دوگانه زمینه / واقعیت بسته اند و نیز از دیدگاه کوئنتین اسکینر به عنوان منتقد قرائت زمینه ای به نقد دیدگاه ماسون-اورسل خواهیم پرداخت. در عین حال نگارنده به اختصار توضیح داده که نقد کربن، ایزوتسو و ادوارد سعید بر ماسون-اورسل وارد نیست.

کلمات کلیدی:

فلسفه تطبیقی، ماسون-اورسل، دوگانه واقعیت / زمینه، اسکینر و هیدن وایت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1280788>

